

sen skal jeg sige, at det Forhold, de begge var inde paa, om de middelbare Pensionisters Skattefrihed, og om der vil blive taget Hensyn til den Fordel, de her har haft, er jeg selvfølgelig villig til at føre Forhandlinger om i Udvalget.

At Lempelsesparagraffen, § 8, er nødvendig, er jeg ganske paa det rene med, og jeg kan forsikre om, at den vil blive benyttet paa human og rimelig Maade i Overensstemmelse med de Fremgangsmaader, vi i det hele taget har fulgt i lignende Forhold. Særlig det Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen pegede paa, hvor Pensioneringen ved en ren Tilfældighed først er indtraadt efter 15. Juni 1920, er jo et Forhold, som i høj Grad er egnet til, at man tager Hensyn dertil. Kan vi ved en Ændring i Affattelsen af § 8 slaa yderligere fast, at saadanne Tilfælde falder ind derunder, har jeg intet derimod. Jeg beklager ligesom det ærede sidstnævnte Medlem, at det ikke har været muligt at bevæge Tyskland til at yde noget Tilskud til Krigsinvaliddepensionisterne, hvad jeg vedblivende mener, det burde have gjort. Men jeg bebrejder selvfølgelig ikke de danske Underhandlere, at de ikke har kunnet sætte dette Standpunkt igennem i den Overenskomst, som i det hele og store er af en saa tilfredsstillende Natur. Dette Spørgsmaal er nu en Gang for alle afgjort, men jeg beklager det, og ikke mindst, fordi jeg tror, at den hurtige og overordentlig humane Maade, hvorpaa Danmark behandlede dette Forhold, maaske i nogen Grad kan have bestyrket den tyske Vægning. Men vi kunde ikke handle anderledes. Vi maatte vise al den Imødekommehed, vi formaaede, overfor disse ulykkelige Mennesker, selv om vi kunde se, at det til en vis Grad svækkede vort Standpunkt ved Traktatforhandlingerne.

J. P. Nielsen: Jeg takker den højtærede Statsminister for de Udtalelser, han fremkom med om, at de, der havde faaet for lidt i Forskud, vilde faa det manglende efterbetalt. Den Liste, som er tilsendt mig, hviler sikkert paa en bange Anelse om, at der ikke skulde finde en Efterbetaling Sted, thi ved at gennemlæse den kan jeg se, at det er Folk, der gennem den tyske Pension, de havde, ikke har faaet Dækning, selv om de havde beholdt de 250 Kr. om Maanedes. Jeg tror, at dermed er disse Folk tilfredsstillet.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen vil jeg sige, at det kan naturlig-

vis være beklageligt, at der har staaet denne eller hin Notits i „Neue Tondernsche Zeitung“. Men skulde man tage Hensyn til, hvad der stod enten i „Apenrader Zeitung“ eller i „Flensborg Avis“, som det ærede Medlem særlig sympatiserer med, og som jeg studerer hver Dag, eller i den tyske Udgave af „Flensborg Avis“, fik vi nok at gøre i Rigsdagen. Jeg tror, det var bedre for vort Folk og vore Forhold udadtil, om man lod de Bemærkninger blive dernede, hvor de er fremsat.

Holger Andersen: Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen skal jeg kun bemærke, at der var god Anledning til at citere en ledende Artikel i det ærede Medlem Hr. Schmidts Blad, som bebrejdede den danske Stat dette, at det havde været nødvendigt at føre lange Forhandlinger for at formaa den til at opfylde en selvfølgelig Ærespligt. Naar Forholdet er det, at det allerførste Lovforslag, der efter de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse blev fremsat her paa Rigsdagen, gik ud paa at omregne Militærinvaliddepensionerne saa fordelagtigt, som sket er, saa er vi ikke tjent med, at en saadan Paastand uimodsagt fremsættes i det ærede Medlem Hr. Schmidts Blad.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Mads Gram: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 21. Juni, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Pensioner til fhv. tyske Tjenestemænd og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele samt om Forsorg for sønderjydske Militærinvalidider.